

"Stavanger Aftenblad".

Tyskerne har tatt hårdt på den store avisen i Stavanger med de beste tradisjoner i norsk presse. De har dømt redaktør Christian Oftedal til døden. De har avsatt hans etterfølger redaktør Sven Oftedal og forbut ham å arbeide i pressen, men værst er det nesten at de har ansatt "riks-taleren" Johannes Kringlebotn som redaktør. - Bladet er alt i oppløsning, og går imøte samme triste skjebne som "Dagsposten" i Trondheim og "Tidens Tegn" for vi fikk pusten igjen.

Har du skrivemaskin så kopier og send videre i retning fra Oslo

T I D E N S T E G N .

32. årgang.

Grundlagt av O. Thommessen

Nr. 83. 2

Ha overbærenhet med oss.

Vi som har overtatt utgivelsen av "Tidens Tegn" er amatører. Vår "presse" er mangelfull, men vi gjør det så godt vi kan. Og vi er takknemlige over lesekreitsens hjelp. La oss ikke gå i papirkurven når vi er lest; ta helst en kopi av oss og send begge dele videre. Send iallfall dette eksemplaret videre.

Leve kong Haakon over et fritt og suverænt Norge! -

Begge hadde rett.

Bjørnson telegraferte i 1905 til Michelsen: "Nu gjelder det å holde sammen". Hvorpå Michelsen svarte: "Nu gjelder det å holde munn". - Begge hadde rett og vi gjør deres ord til våre. Vi legger også til at det er karakteristisk for "det nye" Norge at vårt blad, som - takket være O. Thommessens personlige vennskap med våre to høvdinger - var deres organ fremfor alle i norsk presse, nu må utkomme på denne hemmelighetsfulle måten.

Pressedirektør Beggerud følger kommandoen.

For en tid siden holdt Norsk Presseforbund sitt årsmøte i Oslo. Samtlige medlemmer av hovedstyre blev gjenvalgt og etter møtet tilbragte de omtrent 300 fremmøtte norske pressemenn noen timer i tvangsfritt samvær. - Det er karakteristisk for "det nye" Norge at journalistene i dette samvær kunne tale åpent med hinannen -, der var ingen "stripete" tilstede. Imidlertid likte ikke tyskerne at hovedstyret var gjenvalgt og at der var selskapeleg samvær uten at de fikk være med. I den anledning blev hovedstyrets formann, redaktør Kandahl kaldt op til "Pressabteilung" i Stortingets bygning -, den kjenner hr. Kandahl som i årevis har vært politisk journalist i det frie Norge. - Nu måtte han høre på tyskernes besvælinger over at landsmøtet som medlemmer av hovedstyret hadde gjort den selvfølgelige ting å gjenvelge journalister som hadde sittet i fengsel eller var nektet arbeidstillatelse i pressen, fordi de hadde sagt eller gjort ting som mishaget tyskerne. Man skremte også Kandahl med at den store bussemann Joseph Terboven personlig ville ta sig av denne sak. I parentes bemerker vi at han efter sin opreden i Svolve nu mann og mann imellem kaldes for "rikshime-brenner'n".

En tid efter fikk pressedirektør Beggerud som er en av tyskernes meget tjenestvillige håndlangere ordre til å innfinne sig i Stortingets bygning, som han aldri besøkte da han levet i et fritt Norge. Der blev han diktert følgende brev som han måtte sende til Norsk Presseforbund:

"Etter konferanse med de herværende tyske pressemyndigheter tillater man seg å meddele: De av Norsk Presseforbunds hovedstyremedlemmer som har vært fengslet eller meddelt arbeidsforbud i pressen, må straks tre tilbake. Dette gjelder (i alfabetisk rekkefølge) herrene Amundsen, Harm, Karlsen, Langhelle og Solumsmoen. De bedes fremlegge denne meddelelse på hovedstyrets møte lørdag 19. april 1941. Samtidig tillater man sig å be om forslag til fem nye medlemmer av hovedstyret."

I hovedstyrets møte var følgende tilstede: Kandahl, Karlsen, Amundsen, Falk, Harm, Jørgensen, Oscar Larsen, Øyvind Næss, Opsal, Røgeberg, Solumsmoen og Thon. - Saken blev drøftet og man vedtok å svare følgende:

"Departementets pålegg av 18. ds. som henviser til konferanser med de tyske pressemyndigheter, er forelagt i hovedstyrets møte den 19. ds. Hovedstyret fant enstemmig at det i henhold til Norsk Presseforbunds vedtekter ikke har lovlig adgang til å foreslå eller utpeke nye styremedlemmer. Valgt av landsmøtet er følgende varamenn som er rykket opp som medlemmer av hovedstyret. Fra Oslo: redaktør R. Werner Erichsen og journalist

Arnold Schätzer, fra avdelingene utenfor Oslo: redaktør Joh. M. Ellingsen, Bodø, redaktør Øyvind Nass, Larvik og redaktør Aksel Hoel, Kristiansund."

.....

Det er en glede å konstatere at de norske dagspresse-journalister på denne måten avviser enhver innblending i sine indre saker, på samme måten som alle de andre store riksorganisasjonene har gjort.

+++++

Hvor lenge vil England holde ut?

Den engelske historiker Arthur Bryant, som i flere år arbeidet for en utjevning av forholdet mellom sitt land og Tyskland og som hadde planlagt et verk om de vrangte sidene i Versailles-traktaten, sendte våren 1940 ut en liten bok som han kalde "Unfinished Victory". - Det var altså før Englands nederlag i Norge, før Holland, Belgias og Frankrikes sammenbrudd, før bombingene av London var begynt og før nederlagene på Balkan. Men Bryant kjente Tysklands styrke fra besøk i de senere årene og ante at en krig nok ville by på mange skuffelser. Og i forordet til boken skriver han følgende som nok vil opmuntre våre lesere i denne vanskelige våren: "Hele Englands historie har vist at når det er tirret utover et visst punkt vil det slåss som det har slåss før og til dets fiende er overvunnet. Jo større makt en fiende har til å skade landet, dessto mere innbitt blir det i sin motstand og jo hårdere blir det tilbakeslag som kommer fra det. ... England har hatt sine ydmygelser, men nederlaget har alltid vært den storm som blåser liv i dets slumrende og langsomt opflam-mende ild. Det kan ligge i Hitlers makt å legge London i aske. Når han det har gjort vil hans krig bare ha begynt, for England hviler aldri før dets tap og dets stolthet er gjenoprettet. Den som tror noe annet kjenner ikke England og engelsk historie. Vi er en rase som svarer på utfordringer." De siste ukers begivenheter har gitt Bryant rett. Og når vi i disse dagene hører om Englands nederlag både på den ene front og den andre, skal vi huske på at da Pitt døde i 1806, med ordene: "Mitt land, mitt land, hvordan skal det gå dig", hadde Napoleon bare seire bak sig og et sterkere tak på Europa enn Hitler idag og hans makt øket og øket i fem-seks år til. Men England holdt ut til Waterloo var vunnet. Efter den kampen befridde England fra det Napoleon'ske tyranni følgende lande: Holland, Belgia, de tyske Rhin-provinsene, Syd-Tyskland, Preussen, Spania, Nord-Italia og Sveits. - Også denne krigen vil ende med Englands seir.

+++++

Flere alen av samme stykke.

.....

Den tyske leder av "kultur"-arbeidet fra Stortinget - hans navn er Müller - holdt en tale for "rikshime-brenner'n" hr. Terboven på den festen som tyskerne i Oslo holdt på årsdagen for opprettelsen av den utplyndringsorganisasjon som kaldes "Reichskomisariat der besetzten norwegischen Gebieten". - Hr. Müller uttalte da blant annet "at navnet Terboven for alltid ville være forbundet med Norges utvikling". Og det har han rett i, på samme måten som hertugen av Alkas navn for alltid er forbundet med Hollands historie, Bobrikoffs med Finlands, Christian Tyrans med Sveriges og Bismarcks med Polens og Sønder-Jyllands. - De er alle alen av samme stykke.

+++++

Forbitt avis.

Den store avisen i Trondheim, "Nidaros", hvis redaktør heter Lützow-Holm, er stanset.

+++++

Hvorfor nordmenn hater nasjonalsosialismen.

I sin tale 8de april sa Quisling om dem som står ham og N.S. imot at "de vil i tur og orden bli satt utenfor - eller innenfor". Denne makabre vitsen hilste hans uselvstendig tenkende hird med bifall på propaganda-leder Lundes tegn. Men slike uttalelser er det som stålsetter de tenkende her i landet og får dem til å hate - ikke de arme opfanatiserte menige nasister, ja knapt deres "førere", men nasjonalsosialismen. For den trussel om å bruke makt som ligger i "førerens" vits, avslører den forakt for det enkelte mennesket som er det innerste i nasjonalsosialismens vesen. Og den behandlingen i fengsler og konsentrasjonsleire hjemme og i Tyskland som ut fra denne menneskeforakten er blitt minst totusen landsmenn tildelt, er det som for alltid har gjort nasjonalsosialismen umulig i Norge. Vi kjenner treet på dets frukter om så all verdens propaganda taler om "folkefelleskap" og "Norges plass i det nye Europa".

+++++

Beleiringstilstand i Risør.

Av grunne vi ikke kjenner har der en tid hersket beleiringstilstand i Risør, og folk har vært forbitt å gå ut mellom 9 aften og 5 morgen. De tyske vaktene har fått ordre til å skyte på dem som er ute mellom 9 og 5, og dessuten på alle som de synes opptrer mistenkelig.

+++++

Undervisningsvesenets desorganiseres.

I en av de små byene i landet vårt har den tyske okkupasjonen helt desorganisert undervisningsvesenet. Her er detaljene: Skolebygningen blev med en gang tatt til kaserne og er det fremdeles. Undervisningen blev fordelt på ni forskjellige steder i byen med elve rum. Skolen har 600 elever fordelt på 21 klasser og 27 lærere. Litt ut i skoleåret blev imidlertid også de leiede lokalene rekvirert av tyske tropper. Men knapt hadde skolen fått ordnet sig igjenså blev de lokaler som man hadde funnet for tredje gang beslaglagt. Enkelte av klassene har i lange tider hatt undervisning bare to dager i uken. - Det er slike forhold som for hver dag overbeviser oss om at tyskerne ser på oss som en koloni der skal suges ut. Menneskene i landet bryr de sig ikke en dait om, undtagen når vi gjør nytte for dem. Men la oss stå mot! En stille usynlig motstand, nedsatt arbeide, trenering av deres befalinger er som å blande sand i smøringsoljen. Den kan ikke sees, men er der.

+++++

En historie om direktør Gjessing på Dikemark.

Fredag 25. april troppet en avdeling av hirden op på Dikemark sykehus i Asker som tilhører Oslo kommune og hentet direktør Gjessing som stod midt oppe i en undersøkelse av en patient. Han blev ført til N.S.-hovedkontoret i Rådhusgt. 17 og forhørt. - Fra sykehuset blev det straks ringt til politiet som dristet sig til å gå op i N.S. og ta Gjessing med sig. Efter et kort forhør blev han gitt fri. - Imidlertid sladret hirden til tyskerne som lørdag 26. april innfant sig på sykehuset og tok hr. Gjessing med sig. Han blev så holdt i fengsel til onsdag 30. da han blev sluppet løs.

Bak denne episoden skjuler der sig følgende: På Dikemark er der en N.S.-gruppe. Dens "fører" er en pleier ved navn Vasdahl og gruppen teller syv av de 400 funksjonærer. Og det er denne Vasdahl som har hatt tre "affærer" i vinter. - Den første er følgende: Der blev i vinter begått noen små tyverier på sykehuset og for å lette kontrollen med dem som går

ut og inn på de vidstrakte eiendomme, lot hr. Gjessing låse en port. Dette irriterte Vasdahl, og han skrev en lørdag et ultimatum til hr. Gjessing og "krevet" porten åpnet innen lørdag aften kl. 7. Men alt kl. 1 tropet Vasdahl op med en fil og filte kjettingen på porten over. Hr. Gjessing skrev om denne sak til rådmannen og Vasdahl fikk en dragelse.

Den annen affære er: Vasdahl krevet av hr. Gjessing at han skulle ansette noen hjelpepleiere som faste. Men han avviste kravet. Saken kom for arbeidsretten som gav Gjessing medhold.

Affære tre: Hr. Vasdahl krevet plutselig å bli overdiakon, men Gjessing sa at for det første var det ingen slik stilling ledig og for det annet har ikke Vasdahl den fem-års og krevende utdannelse som man må ha for å bli overdiakon. - Imidlertid får hr. Gjessing en tid etter brev fra medisinaldirektor Østrem om at a overdiakon X. skal avsettes og b hr. Vasdahl ansettes i hans sted. Gjessing skriver så og sier at da hr. Vasdahl også har vært hans patient kan han ikke uten å bryte sin taushetsplikt som lege forklare hvorfor Vasdahl er ubrukelig. Vasdahl fortsetter imidlertid i stillingen, men innser snart sin egen evneløshet og har nu søkt om å få ansette den avsatte X. som sin assistent.

Til disse historiene kom så at lyset på Dikemark blev borte ved to-tiden 9de april, og tyskerne mente at det var en demonstrasjon. Imidlertid viste det sig at det ikke var noen slik; der var feil på ledningen fra Kykkelsrud og lyset var borte over hele distriktet.

Alt dette gjorde at N.S. ville ha sitt "opgjør" med hr. Gjessing. Imidlertid tok nu våre ansvarlige myndigheter affære. Borgermester Hartmann, universitetsrektor Seip, biskop Berggrav, fylkesmann Christensen, lagmann Nygaard og rådmann Paulsen skrev om saken til tyskerne som altså bøiet sig for presset og slapp hr. Gjessing fri. - Samtidig var der kommet bevegelse i lege-kretse. Tirsdag 29. april sendte legene og personalet på Dikemark og Ullevål sykehuse en meddelelse til myndighetene om at de ikke ville fortsette i sitt arbeide hvis hirden skulle fortsette som nu. Bare på Ullevål blev skrivelsen undertegnet av alle 128 leger og 684 sykepleiersker -, samtlige på tre nær.

Vi har nevnt denne historien blant mange fordi den viser både hirdens stormannsgalskap og nytten av å reise sig alle som en mot tyraniet.

Gå hen og gjør det samme.

+++++

Arrestasjoner.

Blant de siste arrestasjoner er dr. Tove Mohr, dr. Ellinor Jamvoll og hallomannen, lektor Lykke på Berg skole. - Fru Mohr er alt løslatt.

+++++

Knut Hamsun om tyskernes optreden i Polen.

I tiden fra 1886-1908 bevilget den preussiske landdag 350 mill. Mark til tysk koloni ering i de polske landsdeler men polakkenes ypperlige nasjonale og økonomiske organisasjon hindret koloniseringen fra å bringe vesentlige resultater. I 1908 gjennomførte fyrst Bülow en prinsipielt viktig lov, ved hvilken der ikke blott bevilgedes ennu 200 mill. Mark til nye jordkjøp, men tillike gaves Administrasjonen rett til ekspropriasjon av polske grunneiendommer i Posen og Vestpreussen.

Om disse tyske angrep på det polske folk, hvis formål var å ødelegge den polske nasjon, utgav H. Sienkiewicz i Paris i 1909 en bok: Prusse et Pologne. Denne bok inneholdt også en rekke sympati-uttalelser fra verdensberømte forfattere, bl.a. skrev Knut Hamsun følgende:

"Det er for Polakken, slik som han nu kjemper, håpløst å kjempe videre mot den tyske statsråhet. Med Krupske kanoner og med en samvittighet fra stenøksens tidsalder er det politiske Preussen uøverbinnelig for Deres folk. Men det finnes en utvei: å inngi enhver innvandret tyskspekulant den følelse at han på Polens grunn ikke på noen tid på dagen kan være sikker på sitt liv. Det vil tilslutt gjøre ham matt. For polakkenes

Gjestespillet i Oslo.

Det er en selvfølge at vi boikotter det tyske gjestespillet i Oslo som helt har ødelagt vårt Nasjonalteaters spilleplaner.

+++++

Velkommen hjem Herre Konge!

Innholdet i en avis som utgis på den måten som "Tidens Tegn" nu, må bli ensidig. De kjennsgjerningene vi fremlegger kan også bidra til å vekke hat, løgn og forakt. Men vi må ikke la oss beherske av slike følelser; de gagnar ingen og skader bare oss selv.

Når vi forteller det De har lest på de foregående sidene er det som antydnet, ikke for at vi skal vende oss mot de enkelte menneskene, men for at vi skal se at det nasjonalistiske systemet ødelegger menneskene. Også en mann som Terboven er en marionet i systemet som han ikke tør bryte, selv om hans menneskelighet nok reagerer mot skjendselsdåden han gjorde i Svolver. Ja, selv Hitler er blitt sitt eget systems offer; det driver ham videre og videre. Etter at han første gang blev fristet til å bruke vold, sette makten i rettens sted, kan han ikke stanse. Og det er dette systemet vi hater og forakter, akkurat som vi hater og forakter andre former for ondt: alkoholisme, prostitusjon, krig, arbeidsløshet o.s.v., o.s.v. Vi tror slett ikke at grensen mellom godt og ondt følger de politiske eller geografiske grensene. Den må vi søke i vårt eget indre. Men akkurat som vi kjemper mot det onde i oss selv, skal vi kjempe mot det onde utenfor oss selv. Og når vi samler kjennsgjerninger om hvordan nasjonalsosialismen virker på menneskene, er det fordi vi med slike kjennsgjerninger gir beviser for det ondes makt, slik at vi kan stå mot all den ytre glans som står omkring det onde idag; vi blir klarsynte av kjennsgjerningene. De er som røntgen-stråler der gjennemlyser løgnen.

Imidlertid kan vi ikke seire ved å kjempe mot. Vi må kjempe for vår sak, for Norges frihet, sannhetens seir og kjærlighetens gjenskerpermak. Og det gjør vi når vi i all vår ferd er tro mot det våre fedre har bygget her i landet slik at vi en dag med god samvittighet kan si til kong Haakon "Velkommen hjem, Herre Konge! Og takk fordi du viste oss hvad det er å holde ut."

+++++

Det "vanstyrte" Norge.

Hver dag tutes vi ørene fulle av hvor vi er vanstyrt. Det er en del å rette på her i landet. Men vi har da noe å glede oss over. I den siste uken er der slått fast:

1. Barsedødeligheten i Oslo er mindre enn i noen annen hovedstad.
2. Administrasjonsutgiftene for sykekassene i Norge er det halve av utgiftene i tyske kasser.
3. I de siste ti år er kornarealet i Nordre Østerdal øket med 134 prosent fra 3250 til 8226 dekar, potetarealet med 63 prosent fra 903 til 1477 dekar og rotvekstarealet med 37 prosent.

Tenk gjennom hvad du vet om veksten i Norge i de siste 10-20 år og spør dig selv om vårt styre har sviktet. Av alle løgne i denne tiden er den selvførtørende nedrakning av norsk kultur den farligste. Den virker på folket som peleormen på trevirket. Derfor bruker tyskerne den systematisk for å undergrave vår tro på oss selv og vår takknemlighet mot andre, for de vet at får de has på trofasthet og takknemlighet har de oss.

+++++

- 5 -
som tyske undersätter, gjelder det å skaffe sig en tysk samvittighet og ikke skamme sig over å vise verden dette. LEVE POLEN".

+++++++
Før Finn Halvorsen var kjøpt og betalt.

Et ukeblad foranstaltet for noen år siden en enquete blant forfattere og kunstnere. Blant spørsmålene var også: "Hvordan er Deres oppfatning av ungdommen av idag?" Finn Halvorsen svarte til dette følgende: "DEN ER DEN BESTE I NYERE TID. BORTSETT FRA DEM SOM HAR LATT SIG FORDUMME AV KOMMUNISME OG NAZISME". - Et annet spørsmål var: "Hvilken nasjon vilde De helst ha tilhørt hvis De ikke var født i Norge?" Halvorsen svarte kort og fyndig: "DEN ENGELSKE".

+++++++
En svensk uttalelse om Norges kamp.

Vi gjengir følgende artikkel etter "Göteborgs Handels och Sjöfartstidning":

For noen dager siden blev femten hollendere som hadde satt sig mot dem der hadde tatt Holland i besiddelse skutt. De henrettede visste fullkomment klart hvilken risiko de løp når de motarbeidet det tyske styre. De trosset faren. Det er sådant som kalles fedrelandskjærlighet. Det er det sinnelaget som garanterer et folk dets frihet. Uten trossig mot, uten ofre av blod har ikke noe folk ervervet og beholdt sin selvstendighet. Folkene får like litet som individene gratis de ting som gir livet verdi.

I Norge venter ennu et antall menn på at den dødsdom de har fått skal bli utført. Nylig er hus og hjem brent for dem hvis slekt har dradd til England for med våpen i hånd å kjempe for sitt lands frihet. - Det er merkelig at tyskerne ikke forstår følgen av slik optreden. Etter forrige krig da tyskerne til sin forbauselse opdaget at de flere steder var dårlig likt sa de: "Wir wollen uns systematisch beliebt machen". Det var naivt sagt, men tanken er i og for sig ikke noe å håne. Nu sies fra ledende tysk hold det som Caligula sa: "La de bare hate oss, bare de frykter oss". Og hvorsomhelst tyskerne har vist sig har de forsøkt å inngyde frykt.

Beregningen slår bare til i en viss grad. Menneskene tilpasser sig efter forholdene. Jo større trykk de lever under desto hårdere spent blir fjærene i mottrykket. Når folk venner sig til å se døden i øiet blir de ikke lammet av skrekk i første omgang. Det er umulig å holde vedlike en skrekk-stemming i lengere tid. Følelseslivets evige rytme skaper svingninger i motsatt retning som er like sterke som de skrekken har skapt. Der settes hardt mot hardt; det er alt som utrettes med forsøk på å skremme. Om begivenhetene i Svolve har en nordmann skrevet et dikt. Det heter i dette:

"De brente våre gårder,
de drepte våre menn.
Bak hver som gikk i døden
står tusener igjen.

Står tusen andre samlet
i steil og naken tross.
Å, døde kamerater,
de kuer aldri oss."

Skrekk har den tyske regjeringen forsøkt å jage i de folk som det har lagt under sig. Det mål den har villet nå har den ikke nådd. Den har sådd en dragesed. Hatet vanner den. To verdensmaktens u-uttømmelige hjelpemidler gir seden vekst. Ingen makt på jorden når over de elementære krefter i livet. Intet gir slik storhet og reisning i et folk som det dødsforaktende trods med hvilken det går til strid for sin frihet.

Vi gjengir hvad vi har sagt. Lytt om kvellen til de drønnende slag fra Big Ben. Den tunge klangen av malm lyder som en hymne til frihet og rett. Den bærer ut under hele den hvelving som hvelver sig over vår blodstenkte jord de trossige, dristige, seiersvise ord i det norske diktet: "de kuer aldri oss".

+++++++

Har du skrivemaskin saa kopier og send i retning fra Oslo.

T I D E N S T E G N .

32 aargang.

Grunnlagt av O. Thommessen.

Nr. 84

4

Salme 629.

Blandt Martin Luthers salmer er følgende som i vaar salmebok har nr. 629:

Var Gud ei med oss denne tid,
Saa sier alle munn.
Var Gud ei med oss denne tid
Vi helt var gått til grunnel
Ti vi er fattig folk og faa,
Men mange haardt vil mot oss staa
Ja, støtte ned og storme.

De er paa oss i hu saa vred
At hadde Gud ei været
De hadde traadt med hæl oss ned
Som ulver oss fortaret,
Vaar sjæl gikk gjennom store vann,
Vi var omkommet alle mann,
Men Gud er sterkeste støtte.

Gud være lovet at det glapp,
De fikk oss ikke fangot!
Som fuglon ut av snaren slapp,
Saa er vi frolet utgangot.
So snaren brast og vi er fri,
I Herrons navn saa froles vi,
Gud raador jordoriko.

"Statsraad" Sandberg faar en tilrettovising.

Vi gjengir nedenfor et brev som den tyske finansdiktator i Stortingsbygningen, hr. Otto har sendt "statsraad" Sandberg. - Brevet er avslørende i to henseender: For det første viser det at N.S. har misbrukt statskassen til private formaal. For det annet viser det hele apparat med "statsraader" bare er svindel. De norske som gaar tyskernes orinde har ikke den ringeste innflydelse paa vaart styre; hr. Otto underkjenner uton aa blunke da ordrer som arbeidsministeren "statsraad" Hustad har gitt og han befaler hr. Sandberg at han skal erkjenne mottagelsen av det brev vi skal gjengi. For folk som kan se er brevets innhold ikke noe nytt. Men vi haaper at de som har en eller annen illusjon om at hr. Terboven mener hvad han sier om at veien til vaar frihet gaar via N.S. vil faa sinene åpnet. Vi minner ogsaa om hr. Quislings ord at der ikke er noen uoverensstemmelse mellom hans styre og hr. Terboven. Vi tror ham. Naar den ene part bare kommanderer og den annen part bare adlyder, blir der ikke plass for uoverensstemmelser. Vi gjør ogsaa opmerksom paa at det beløp hr. Otto forlanger at N.S. skal betale Norges Statsbanor tilbake er omkring en halv million kroner. Med tiden haaper vi aa kunne fortelle om N.S. har betalt.

Hr. Ottens brev lyder:
Hr. kst. Sandberg.

(Hvad brevet inneholder.)

Under henvisning til Deres konferanse med Regjeringens Rat Korff den 7. april 1941 meddelor jeg Dem at der maa gjennemføres et skarpt skille mellom statens og Nasjonal Samlings finanser. Utgifter til beste for N.S. maa ikke belastes det norske statsbudgett. Derav følger nedanstaaende avgjørelse av de ankalspørsmaal som var bragt paa bane.